

Sønderjylland.

En Erklæring fra Mellemsslesvigsk Udvælg. Flensborg, Mandag den 7. Juli. Mellemsslesvigsk Udvælg offentliggør følgende Erklæring:

Efter at der i de allierede og associerede Magters Fredstraktat af 7. Maj var tilskrevet Befolkningen ogsaa i den tredie selesvigske Zone Ret til ved en Folkestemning at tilkendegive, om den vilde høre til Danmark eller Tyskland, glædede den sig til, saa snart Landet var rømmet, frit at kunne sige sin Mening og fastslaa, at den i Tilsted af en Afstemning for Danmark vilde blive loyale danske Statsborgere. Slettelsen af Afstemningen i tredie Zone fremkalde dyb Skuffelse, og den samtidige Opgivelse af Rømningsen af tredie Zone gjorde det umuligt i Frihed af det altske Embedsapparat at tilkendegive Befolkningens virkelige Sindelag. Alligevel endes en Række Mænd, hvis Slægt gennem lange Tider hører hjemme i tredie Zone, om at give Befolkningen Lejlighed til i en Petition at give Udtryk for sit Ønske om at faa Part i Folkenes Selvbestemmelsesret under Henvisning til, at ogsaa ifølge Fredstraktatens endelige Affattelse (Artikel 109) skal Grensen mellem Danmark og Tyskland sættes i Overensstemmelse med Befolkningens Ønsker.

De paagældende Mænd fra trede Zone gav sig i Løbet af faa Dage med megen Iver til at organisere Arbejdet. Efter de allierede indløbne Petitioner fra enkelte Egne at dømme tegnede det til, at Kravet vilde blive rejst mangetusindstempig. Da blev efter Denunciationer fra det med 200,000 Mark af den berlingske Regering støttede tyske Udvælg for Hertugdømmet Slesvig ved Embedsapparates Hjælp Arbejdet standset med Magt. Den 28. Juni offentliggjorde det tyske Udvælg i alle tyske Blade i tredie og anden Zone en "Advarsel mod Højforræderi", navngav nogle af de nævnte Mænd og søgte at skremme alle, der underskrev Petitioner, med at de gjorde sig skyldige i Højforræderi. Samme Dag blev Gaardejer Cornelius Petersen i Vesteranflod arresteret og underkastet et Forhør i Ejdersted, men sat paa fri Fod igen. Den 4. Juli blev han anholdt paany i Tinglev og ført til Tønder, hvor han først forelsig blev sat paa fri Fod igen mod en Kautjon paa 5000 Mark. Han stævnedes til nyt Forhør i Dag. Ligeledes blev den 4. Juli Gaardejer W. Wall i Obdrup arresteret. Samme Dag blev der af det flensborgske Kriminalpoliti holdt Husundersøgelse hos mellemsslesvigsk Udvælg og beslaglagt Skrifter og Petitioner. Ligesedes den 4. Juli holdtes Husundersøgelse hos Teglværksejer Fischer i Møllebro og Gaardejer Clausen i Bov, og i Freienwill standsedes Underskriftsamle af Gendarmer, som under Trudsel om Anholdelse tog Petitionerne fra dem.

Det er saaledes umuligt for Befolkningen i den tredie selesvigske Zone at løfte sin Røst, og der foreligger kun de Petitioner med 550 Underskrifter, som straks indkom ved Arbejdets første Begyndelse, og vi henstiller, om det kan stemme med det at alle Magter og af Fredstraktaten godkendte Princippet om Folkets Selvbestemmelsesret, at en Befolkning paa gammel, dansk Jord med Vold hindres at fremsætte en Bøn og tilkendegive sine Ønsker om sin Hjemstavn. Tilhørselsforhold i den Tid, da Grensen mellem Danmark og Tyskland skal flyttes i Overensstemmelse med Befolkningens Ønsker.

Flensborg, 5. Juli 1919.

Det mellemsslesvigiske Udvælg.

En gammel Fane. Blandt de mange Dannebrogflag, der paa Genforeningsdagen vil udfolde sig i Sønderjylland, er der end-

nu eet, som fortjener at fremhæves. Det er den gamle Fane, som i 1864 vajede over de danske Officerers Hovedkvarter i Ulkebøl Præstegaard paa Als.

Da Preusserne slap over paa Øen, blev Flaget taget ned og kastet til Side, men Præsten, Pastor Krogh-Meyer, tog det senere med sig til Danmark, hvor han fik et Kald i Snoldelev ved Roskilde og gemte det som et Minde. Naar Als nu atter bliver dansk, vil den gamle Fane ifølge „Krist. Dagbl.“ blive sendt tilbage og atter hejst i Ulkebøl Præstegaard.

Hr. Zahles sidste Tale. Flensborg, Tirsdag den 8. Juli. Om Statsminister Zahles Tale i Søndags skriver "Flensborg Avis" blandt andet:

Hr. Zahle har sagt, at Flensborg og 2den Zone uden Forbehold vil blive budt Velkommen i Danmark, naar de møder med et dansk Flertal. Dette er en saa stor Selvfølge, at det er overflødig at sige det. Der er her ikke noget at takke for, vi kræver vor Ret som Danske herude, og den er der ingen, som kan tage fra os. Vi har ikke mindre Husret i Danmark end noget Medlem af den nuværende danske Regering, men vi savner i Statsministerens Tale den allersvageste Antydning af, at han fører noget for de danske Forposter herude, at han paa sit Folks Vegne mener at skyde dem en Haandsækning. Iovrigt er Stillingen selvfølgelig den, at vi arbejder hen paa at faa Flertal og et saa stort Flertal som muligt.

Paa alle danske Hold vil man gøre vel i at regne med, at man ikke under nogen som helst Omstændigheder slipper for os og at indrette sig herafter. Statsministerens Ord har ikke udbybet Tilliden herude. Vi venter, at han vil yde Danskeden i 2den Zone uforbeholden loyal Støtte og imødegaa Forsøg paa at modarbejde den, selv om de skulde komme fra andre Medlemmer af Ministeriet Zahles Side. Vi følger ham og hans Regering med den mest aarvaagne Opmærksomhed.

Den internationale sønderjyske Kommission. Sverrigs Representant valgt. Stockholm, Mandag den 14. Juli. Regeringen har til svensk Medlem af den Kommission, som, efter at Fredsoverenskomsten mellem de allierede Magter og Tyskland er trædt i Kraft, skal overtage Forvaltningen af Slesvig, indtil der ved fri Folkeafstemning er truffet Afgørelse om Landets fremtidige Stilling, udset Lands-høvding i Göteborg, fhv. Statsraad O. F. von Sydow.

Knivsbjerg-Statuen. Aabenraa, 8. Juli. Bismarck-Statuen, der forleden førtes fra Knivsbjerg til Aabenraa og her overnattede i et Vognskur, blev i Gaar med Jernbanen ført til Rendsborg, hvor den vil blive anbragt, indtil der er taget Beslutning om dens fremtidige Plads.

De saarede Sønderjyder. Minister H. P. Hanssen er efter hvid "Krist. Dagbl." erfarer, paa Rejs i Tyskland i disse Dage (15. Juli). Det er hans Hensigt bl. a. at forhandle med de tyske Myndigheder om en bedre Ordning for de saarede Sønderjyder, der findes rundt i Tyskland. Han tænker sig at samle dem i et særligt Lazaret, der skulde indrettes i Aabenraa eller Sønderborg eller maaske begge Steder.

Sønderjyderne til Randers. Aalborg, 7. Juli. Efter Anmodning fra de sønderjyske Krigsfanger i Aalborg har Minister H. P. Hanssen nu udvirket Tilladelse til, at 150 Fanger fra 3. Zone, som maatte blive i Felt-ham, da det forrige Hold rejste hjem, nu maaske hjemmedes. "St. Thomas" er derfor i Dag med Pastor Troensegaard-Hansen om Bord afgaaet direkte til Hull

yderligere 120 Fanger, der i de sidste Dage er kommen til Lejren.

Pastor Troensegaard-Hansen udtalte ved Afrejsen Formodning om, at næste Hold vil kunne være i Randers Torsdag otte Dage.

De tyske Overgreb. Flensborg, 9. Juli. "Flensborg Avis" meddeler: Gendarmerne i 3. Zone har Ordre til at arrestere alle, der samler Underskrifter paa Petitionen om Folkeafstemning. Medens Petitionsarbejdet standses ved Arrestationer og Beslaglægninger, har Landraaden for Flensborg Landkreds samlet alle Amts- og Kommuneforstandere og givet dem Ordre til øjeblikkelig at iværksætte offentlig Prøveafstemning efter det tyske Udvælg Mønster, det vil sige at lade Pres paa alle Indbyggere, for at de skal underskrive en Erklæring om, at de vil vedblive at være under Tyskland.

De sønderjyske Fangers Hjemkomst til Flensborg. Fra "Natt's" særlige Korrespondent — Flensborg, Tirsdag den 8. Juli. De over Aalborg hjemvendende Krigsfanger ankom i Gaar til deres sønderjyske Hjemstavn i Flensborg. Der var denne Gang fra tysk Side foranstaltet stor Modtagelse med Musikkorps, der spillede tyske patriotiske Melodier.

Mange af Fangerne forsvandt imidlertid straks ved Togets Ankost.

De hjemvendte erklærede, at Modtagelsen i Danmark var uufgømmelig.

Udvælg for Aurillac-Fangerne holdt i Gaar Møde i Tinglev for at forberede Dannelsen af en "Aurillac-Forening." Paa Søndag afholdes det konstituerende Møde, hvortil man venter stor Tilslutning.

Tyskeren — der var danksindet.

For ni Aar siden kom jeg paa en Fodtur i Sønderjylland

til "Valdemars Muren" og den Oplevelse, jeg havde der, kunne maaske have Interesse for

andre, der ligesom jeg føler for og tænker paa de Danske i 3die Zone. —

Vi var 5 Damer og Herrer, der hen imod Aften kom over

Dannevirke ned til en lille Kro "Rother Krug", der ligger mellem "Valdemars Muren" og Højden, hvor Thyras gamle Borg stod. — Han var ret uvenlig og utiltalende imod os, da vi bad om Aftensmad, medens Konen

sørgede for denne, lagde han sig med sin Pibe paa en af Bænkene i Stuen, hvor vi sad, og

passede paer hvært Ord, vi sagde

for om muligt at fastslaa vor

Nationalitet, som vi ikke straks

wilde røbe. —

Endelig, da Maden var paa

Bordet, hørte vi ham hviske til

Konen: "Giv dig i Snak med

dem og faa at vide, hvem de

er." Naturligvis blev dette sagt

paa Tysk. — Naa, hun kom hen

til vort Bord, kom med en indledende Bemærkning om den

Maade, hvorpaa vi spiste. Og endelig spurte hun, om vi var

Englændere; vi svarede: "Nej!"

Saa kom hun med Fremmedbogen og bad os skrive i den. —

Vi bladede først lidt omkring;

men da vi saa Morten Eskesens

Navn, fortalte vi, at vi var Danske. — I samme Øjeblik var

Manden som forvandlet han

sprang op, smed Piben og kom

hen til os: "Er de Danske, Vel-

kommen!! "Rother Krug" har

altid været dansk, den blev gi-

vet til en af Frederik den Sy-

vendes Tjenere af Kongen selv,

og her er alle Danske hjertelig

velkommen.

Før vi vidste af det, hvade

han faaet anbragt en af os for-

an Klaveret, hvorpaa han stillede

de "Danmarks Melodier," og vi

maatte spille og syng: „Den

Gang jeg drog af Sted," „Der

er et yndigt Land" og flere af

de dejlige danske Sange.

Manden forsøgte selv at syn-

for at afhente de 150 Mand og ge med og vi blev grebet af en

patriotisk Følelse, der fik os til at glemme alt andet. — Senere førte han os gennem en lille Lund ned til "Valdemars Muren", det gamle Minde om en af Danmarks store Mænd, der ønskede at værne Danmarks sydlige Grænse. — Vi saa paa de herlige gamle røde Sten og vore Øjne dagedes af Taarer Tanke om „Sønderjylland!“, det tabte Land. — Gang paa Gang i de sidste Dage er Mindet dukket frem om Tyskeren, der var Dansk i den 3die Zones sydlige Del.

Anna Jespersen i "Natt."

De, der valgte at blive Amerikanere.

Fra Præsident Wilsons 4de Ju-

li Tale om Bord paa "George Washington" hidstættes følgende:

Vor Nation er en Sammen-

slutning af alle Verdens Natio-

nier. Vi har ikke Rod i noget

enkelt Folk. Det, der karakteri-

serer Amerika, er netop dette,

at vort Folk er bygget op af det

bedste, som hver Nation havde

at give. Undertiden, naar jeg er

sammen med en amerikansk Bor-

ger, hvis Vugge stod i fremmed

Land, kommer jeg til at tenke

paa, at han har et vist Fortrin

frem for mig. Det var ikke efter

egent Valg, at jeg blev Amerika-

ner. Jeg blev det ved min Fod-

sel, men jeg haaber, at hvis jeg

var født andet Steds, vilde jeg

haft Forstand nok til at valge

Amerika som mit Hjem, paa

samme Maade som de indvan-

drede efter sindigt Valg bestemte

sig til at blive Amerikanere.

De kom til os fra andre Lande

og sagde: „Vi vil slutte os til jer, vi har Tillid til jer og vil

faste Bo iblandt jer."

En Nation som vor skulde ha-

ve let ved at forstaa andre Na-

tioner. Det skulde være en let

Sag for os at møde dem som Brø-

dre, og som Brødre at række

dem en hjælpende Hånd. Vi

staar i Venskabsforhold til hele

Verden, fordi vi er i Slægt med

hvert Folkeslag i Verden og bur-

de vedkende os dette vort Slægts-

skab. Vi maa faa dem til at se

at soge at støtte alle de Folke-

slag, i hvilke vi selv har Rod.

"Ugeblandet."